

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

15
11

ДОКЛАД

Относно: законопроект за изменение и допълнение на Закона за енергията от възобновяеми източници № 802-01-22, внесен от Министерския съвет на 19 юни 2018 г., приет на първо гласуване на 12 септември 2018 г.

**Проект!
Второ гласуване**

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за енергията от възобновяеми източници (обн., ДВ, бр. 35 от 2011 г., изм. и доп., бр. 29 и 54 от 2012 г., бр. 15, 59, 68 и 109 от 2013 г., бр. 33 от 2014 г.; Решение № 13 на Конституционния съд от 2014 г. - бр. 65 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 14, 17, 35, 56 и 100 от 2015 г., бр. 58 от 2017 г. и бр. 38 от 2018 г.)

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на закона.

§ 1. Създава се чл. 3а:

„Чл. 3а. При определянето на политики за насърчаване на производството на биогорива от ново поколение се отчита приоритетният ред (йерархията) на отпадъците, включително разпоредбите относно жизнения цикъл и цялостното въздействие на генерирането и управлението на различните отпадъчни потоци, съгласно чл. 6 от Закона за управление на отпадъците.“

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 1:

§ 1. Създава се чл. 3а:

„Чл. 3а. При определянето на държавната политика за насърчаване на производството на биогорива от ново поколение се отчита приоритетният ред на отпадъците, включително изискванията относно жизнения цикъл и цялостното въздействие на образуването и управлението на специфичните потоци от отпадъци съгласно чл. 6 от Закона за управление на отпадъците.“

§ 2. Създава се чл. 5а:

„Чл. 5а. (1) Министърът на земеделието, храните и горите:

1. организира събирането и обобщаването на информация за потенциала, производството и потреблението на суровини от земеделието, животновъдството и горското стопанство за производство на биогорива и течни горива от биомаса;

2. изготвя анализ за влиянието на използването на суровини за производство на биогорива и течни горива от биомаса в Република България върху хранителния баланс на страната.

(2) Министърът на земеделието, храните и горите предоставя информацията и анализа на министъра на енергетиката във връзка с актуализирането на НПДЕВИ и изготвянето на докладите за неговото изпълнение.“

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 2:

§ 2. Създава се чл. 5а:

„Чл. 5а. (1) Министърът на земеделието, храните и горите:

1. организира събирането и обобщаването на информация за потенциала, производството и потреблението на суровини от земеделието, животновъдството и горското стопанство за производство на биогорива и течни горива от биомаса;

2. изготвя анализ за влиянието на използването на зърнените култури и други богати на скорбяла култури, захарните или маслодайни култури като суровини за производство на биогорива и течни горива от биомаса в Република България върху хранителния баланс на страната.

(2) Министърът на земеделието, храните и горите предоставя информацията и анализа на министъра на енергетиката във връзка с актуализирането на НПДЕВИ и изготвянето на докладите за неговото изпълнение.“

§ 3. В чл. 12, ал. 3 накрая се поставя запетая и се добавя „включително електрическата енергия, използвана за производството на възобновяеми течни и газообразни горива за транспорта от небиологичен произход“.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 3:

§ 3. В чл. 12, ал. 3 накрая се добавя „включително използвана за производство на възобновяеми течни и газообразни горива от небиологичен произход в транспорта“.

§ 4. Създава се чл. 12а:

„Чл. 12а. (1) При отчитане постигането на задължителната национална цел на Република България по чл. 12, ал. 1, максималното количество на потребените биогорива и течни горива от биомаса, произведени от зърнени култури и други богати на скорбяла култури, захарни или маслодайни култури и от култури, отглеждани като основни култури главно за производство на енергия върху земеделска земя, не може да надвишава количеството енергия, съответстващо на 7 % от крайното потребление на енергия в транспорта.

(2) При отчитане постигането на задължителния дял на енергията от възобновяеми източници в транспорта, максималното количество на потребените в транспорта биогорива, произведени от зърнени култури и други богати на скорбяла култури, захарни или маслодайни култури и от култури, отглеждани като основни култури главно за производство на енергия върху земеделска земя, не може да надвишава количеството енергия, съответстващо на 7 % от крайното потребление на енергия в транспорта.

(3) В количеството по ал. 2 не се включват потребените биогорива от ново поколение.

(4) В количеството по ал. 2 не се включват и потребените в транспорта биогорива, произведени от култури, отглеждани като основни култури главно за производство на енергия върху земеделска земя, които не са зърнени култури и други богати на скорбяла култури, захарни или маслодайни култури, при следните условия:

1. извършена е проверка на съответствие с критериите за устойчивост;
2. културите са отгледани върху възстановена земя с влошено качество— земя, за която са налице доказателства, че не е била ползвана за селскостопански или някакви други дейности през януари 2008 г. и попада в една от следните категории:

- а) земи със силно влошено качество, включително земите, ползвани в миналото за селскостопански цели, при условие че е осигурено постоянно нарастване на въглеродните запаси и значимо намаляване на ерозията;

- б) силно замърсени земи, при условие че е осигурено постоянно снижаване на почвеното замърсяване;

3. при изчисляването на емисиите на парникови газове, за целите на изпълнение на изискванията на чл. 37, ал. 1, т. 4 се включва и съответна премия от 29 gCO₂eq/MJ съгласно методиката по чл. 44, ал. 3.

(5) За биогоривата от ново поколение тип „А“ се определя национална цел от 0,05 процентни пункта енергийно съдържание от задължителния дял на енергията от възобновяеми източници във всички видове транспорт.“

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 4:

§ 4. Създава се чл. 12а:

„Чл. 12а. (1) При отчитане постигането на задължителната национална цел по чл. 12, ал. 1 максималното количество на потребените биогорива и течни горива от биомаса, произведени от зърнени култури и други богати на скорбяла култури, захарни или маслодайни култури и от култури, отглеждани като основни култури главно за производство на енергия върху земеделска земя, не може да надвишава количеството енергия, съответстващо на 7 на сто от крайното потребление на енергия в транспорта.

(2) При отчитане постигането на задължителния дял на енергията от възобновяеми източници в транспорта, максималното количество на потребените в транспорта биогорива произведени от зърнени култури и други богати на скорбяла култури, захарни или маслодайни култури и от култури, отглеждани като основни култури главно за производство на енергия върху земеделска земя, не може да надвишава количеството енергия, съответстващо на 7 на сто от крайното потребление на енергия в транспорта.

(3) В количеството по ал. 2 не се включват потребените биогорива от ново поколение.

(4) В количеството по ал. 2 не се включват и потребените в транспорта биогорива, произведени от култури, отглеждани като основни култури главно за производство на енергия върху земеделска земя, различни от зърнени култури и други богати на скорбяла култури, захарни или маслодайни култури, при следните условия:

1. извършена е проверка за съответствието с критериите за устойчивост;

2. културите са отгледани върху земя, за която са налице доказателства, че не е била ползвана за селскостопански или други дейности през м. януари 2008 г. и която попада в една от следните категории:

- а) земя със силно влошено качество, включително земя, ползвана за селскостопански цели, при условие че е осигурено постоянно нарастване на въглеродните запаси и значимо намаляване на ерозията;

- б) силно замърсена земя, при условие че е осигурено постоянно снижаване на почвеното замърсяване;

3. при изчислението на емисиите на парникови газове за целите на изпълнение на изискванията на чл. 37, ал. 1, т. 4, е включена и премия от 29 gCO₂eq/MJ съгласно методиката по чл. 44, ал. 3.

(5) За биогоривата от ново поколение тип „А“ се определя национална цел от 0,05 процентни пункта енергийно съдържание от задължителния дял на енергията от възобновяеми източници във всички видове транспорт.“

§ 5. В чл. 13, ал. 2 се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 11 се изменя така:

„11. развитието и дела на биогоривата от ново поколение, в т.ч. оценка на приноса към устойчивостта на суровините за производството на биогорива, заменящи хранителните и фуражните култури, като се отчитат принципите на йерархията на отпадъците съгласно чл. 6 от Закона за управление на отпадъците и принципът на комбинирано използване на биомасата като суровина и енергиен източник, вземайки под внимание регионалните и местните икономически и технически условия, поддържането на необходимия въглероден запас в почвата и качеството на почвата и екосистемите;“.

2. Създава се т. 18:

„18. количествата биогорива и течни горива от биомаса, произведени от зърнени култури и други богати на скорбяла култури, захарни и маслодайни култури, изразени в енергиен еквивалент (единици енергия), съответно за всяка от трите групи суровини, които количества са отчетени за целите по чл. 12 и ограниченията от 7 % по чл. 12а, ал. 1 и 2.“

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 5:

§ 5. В чл. 13, ал. 2 се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 11 се изменя така:

„11. развитието и дела на биогоривата от ново поколение, включително оценката на приноса към устойчивостта на суровините за производството на биогорива, заменящи хранителните и фуражните култури, като се отчитат приоритетният ред на отпадъците съгласно чл. 6 от Закона за управление на отпадъците, възможностите за комбинирано използване на биомасата като суровина и енергиен източник, съобразени с регионалните и местните икономически и технически условия, поддържането на необходимия въглероден запас в почвата и качеството на почвата и екосистемите;“.

2. Създава се т. 18:

„18. количествата биогорива и течни горива от биомаса, произведени от зърнени култури и други богати на скорбяла култури, захарни и маслодайни култури, изразени в енергиен еквивалент (единици енергия), за всяка група суровини, които количества са отчетени за изпълнението на целите по чл. 12 и спазване на ограниченията по чл. 12а, ал. 1 и 2.“

§ 6. В чл. 14, ал. 2 думите „чл. 12, ал. 1 и 4“ се заменят с „чл. 12 и чл. 12а, ал. 5 и спазване на ограниченията по чл. 12а, ал. 1 и 2“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 6.

§ 7. В чл. 36, ал. 1, т. 1 думите „транспортните горива“ се заменят с „горивата за транспорта“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 7.

§ 8. В чл. 37 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 т. 4 се изменя така:

„4. водят като резултат при потреблението на произведените от тях биогорива и течни горива от биомаса до следното намаляване на емисиите на парникови газове:

а) най-малко 60 на сто, когато са произведени в инсталации, в които физическото производство на биогорива или течни горива от биомаса е започнало след 5 октомври 2015 г.;

б) най-малко 35 на сто - до 31 декември 2017 г., когато са произведени в инсталации, в които физическото производство на биогорива или течни горива от биомаса е започнало преди или на 5 октомври 2015 г.;

в) най-малко 50 на сто - от 1 януари 2018 г., когато са произведени в инсталации, в които физическото производство на биогорива или течни горива от биомаса е започнало преди или на 5 октомври 2015 г.“

2. Алинеи 2 и 3 се отменят.

3. В ал. 4 думите „както и че горивата отговарят на ал. 2 и 3“ и запетаята пред тях се заличават.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 8.

§ 9. В чл. 39 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 т. 2 се изменя така:

„2. доброволни национални или международни схеми за установяване на стандарти за производство на продукти от биомаса съдържат точни данни относно намаляването на емисиите парникови газове и/или доказват, че партидите от биогорива или течни горива от биомаса отговарят на другите критерии за устойчивост и/или не се използват суровини, които са били умишлено модифицирани или превърнати в отпадъци, така че партидата или част от нея да попадне в обхвата на суровини за производство на биогорива от ново поколение.“

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Министърът на околната среда и водите отправя искане до Европейската комисия за вземане на решение, съгласно което определена суровина за производство на биогориво отговаря на критериите за устойчивост и произведеното от нея биогориво може да бъде ползвано за отчитане изпълнението на целите по чл. 12 и чл. 12а, ал. 5 и спазване на ограниченията по чл. 12а, ал. 1 и 2, на задълженията за енергия от възобновяеми източници и на условията за получаване на финансова подкрепа за потреблението на биогорива.“

3. В ал. 3 думите „и 2“ се заличават.

4. Създава се ал. 4:

„(4) Министърът на околната среда и водите полага усилия за засилване на сътрудничеството с другите държави членки по прилагането на националните системи и с икономическите оператори по прилагането на националните системи и доброволни схеми, включително по отношение на обмена на данни, с оглед на минимизиране на

опасността отделни партии да бъдат отчетени в Европейския съюз повече от веднъж.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 9, като в т. 4 думите „полага усилия за засилване на сътрудничеството“ се заменят със „си сътрудничи“.

§ 10. В чл. 44, ал. 1 се създава т. 4:

„4. откриване и проследяване на суровините за производство на биогорива от ново поколение и произведените от тях биогорива по цялата верига на стойността, предотвратяване на умишленото им модифициране или превръщане в отпадъци, така че да попаднат в обхвата на суровините за производство на биогорива от ново поколение, както и за предприемане на мерки при откриване на неправомерни действия и докладването им на Европейската комисия.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 10.

§ 11. Член 47 се изменя така:

„Чл. 47. (1) Лицата, които пускат на пазара течни горива от нефтен произход в транспорта, са длъжни при освобождаване за потребление по смисъла на Закона за акцизите и данъчните складове да предлагат горивата за дизелови и бензинови двигатели смесени с биогорива в процентно съотношение, както следва:

1. гориво за дизелови двигатели със съдържание на биодизел минимум 6 процента обемни;

2. гориво за бензинови двигатели със съдържание на биоетанол и/или етери, произведени от биомаса, минимум 7 процента обемни;

3. от 1 септември 2018 г. - гориво за дизелови двигатели със съдържание на биодизел минимум 6 процента обемни, като минимум един процент обем от биодизела да бъде биогориво от ново поколение;

4. от 1 септември 2018 г. - гориво за бензинови двигатели със съдържание на биоетанол и/или етери, произведени от биомаса, минимум 8 процента обемни;

5. от 1 март 2019 г. - гориво за бензинови двигатели със съдържание на биоетанол и/или етери, произведени от биомаса, минимум 9 процента обемни.

(2) Разпространителите, включително крайните разпространители, са длъжни при всяко разпространение да предлагат горивата за бензинови и дизелови двигатели в транспорта в съответствие с изискванията на ал. 1, т. 1 и 2.

(3) Разпространителите са длъжни при всяко разпространение да предлагат горивата за бензинови и дизелови двигатели в транспорта в съответствие с изискванията на ал. 1, т. 3, 4 и 5 в срок до един месец след изтичането на съответния срок.

(4) Крайните разпространители са длъжни да предлагат горивата за дизелови и бензинови двигатели в транспорта съгласно изискванията на ал. 1, т. 3, 4 и 5 в срок до два месеца след изтичането на съответния срок.“

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 11:

§ 11. Член 47 се изменя така:

„Чл. 47. (1) Лицата, които пускат на пазара течни горива от нефтен произход в транспорта, при освобождаване за потребление по смисъла на Закона за акцизите и данъчните складове, предлагат горивата за дизелови и бензинови двигатели смесени с биогорива в процентно съотношение, както следва:

1. гориво за дизелови двигатели със съдържание на биодизел минимум 6 процента обемни;

2. гориво за бензинови двигатели със съдържание на биоетанол и/или етери, произведени от биомаса, минимум 7 процента обемни;

3. от 1 април 2019 г. - гориво за дизелови двигатели със съдържание на биодизел минимум 6 процента обемни, като минимум един процент обем от биодизела да е биогориво от ново поколение;

4. от 1 септември 2018 г. - гориво за бензинови двигатели със съдържание на биоетанол и/или етери, произведени от биомаса, минимум 8 процента обемни;

5. от 1 март 2019 г. - гориво за бензинови двигатели със съдържание на биоетанол и/или етери, произведени от биомаса, минимум 9 процента обемни.

(2) Разпространителите при всяко разпространение и крайните разпространители предлагат горива за бензинови и дизелови двигатели в транспорта в съответствие с изискванията на ал. 1, т. 1 и 2.

(3) Разпространителите при всяко разпространение предлагат горивата за бензинови и дизелови двигатели в транспорта в съответствие с изискванията на ал. 1, т. 3, 4 и 5 в срок до един месец след изтичането на съответния срок.

(4) Крайните разпространители предлагат горивата за дизелови и бензинови двигатели в транспорта в съответствие с изискванията на ал. 1, т. 3, 4 и 5 в срок до два месеца след изтичането на съответния срок.“

§ 12. Член 48 се изменя така:

„Чл. 48. (1) Лицата, които пускат на пазара биогорива и смесите им с течни горива от нефтен произход в транспорта, съставят за всяка партида декларация за съответствие с изискванията за качество съгласно чл. 18а, ал. 2 от Закона за чистотата на атмосферния въздух, наричана по-нататък „декларация за съответствие“.

(2) Лицата, които пускат на пазара смеси на биогорива с течни горива от нефтен произход в транспорта, отбелязват в декларацията за съответствие и процентното съдържание на биогориво в горивото за бензинови или дизелови двигатели. В декларацията за съответствие се отбелязва и процентното съдържание на биогориво от ново поколение в горивото за дизелови двигатели.

(3) Лицето, което пуска на пазара биогориво или смес на биогориво с течно гориво от нефтен произход, е длъжно да предостави на първия разпространител копие от декларацията за съответствие на съответната партида, върху което посочва количеството течно гориво, разпространителя, на когото се предоставя, датата и номера на документа за експедиция, и да вписва номера и датата на декларацията за съответствие във всички други документи, които го придружават.

(4) Разпространителят е длъжен да предостави на всеки следващ разпространител копие от декларацията за съответствие на съответната партида, върху което посочва количеството течно гориво, разпространителя, на когото се предоставя, датата и номера на документа за експедиция, и да вписва номера и датата на декларацията за съответствие във всички други документи, които го придружават.

(5) Лицата, които пускат на пазара биогорива и смесите им с течни горива от нефтен произход, и разпространителите на такива горива, включително крайните разпространители, при проверка са длъжни да предоставят на длъжностните лица заверено копие от декларацията за съответствие, както и копие от документите за експедиция на проверяваното гориво.“

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 12:

§ 12. В чл. 48 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинеи 2 и 3 се изменят така:

„(2) Лицата, които пускат на пазара смеси на биогорива с течни горива от нефтен произход в транспорта, отбелязват в декларацията за съответствие и процентното съдържание на биогориво в горивото за бензинови или дизелови двигатели, както и процентното съдържание на биогориво от ново поколение в горивото за дизелови двигатели.

(3) Лицата по ал. 1 предоставят на първия разпространител заверено копие от декларацията за съответствие на съответната партида. В копие се посочват количеството течно гориво, разпространителя, на когото се предоставя, датата и номера на документа за експедиция, като номера и датата на декларацията за съответствие се вписват във всички други документи, които придружават партидата.“

2. Създават се ал. 4 и 5:

„(4) Разпространителят предоставя на всеки следващ разпространител, включително на краен разпространител, заверено копие от декларацията за съответствие на съответната партида. В копие се посочват количеството течно гориво, разпространителя, на когото се предоставя, датата и номера на документа за експедиция, като номера и датата на декларацията за съответствие се вписва във всички други документи, които придружават партидата.

(5) Лицата по ал. 1, разпространителите и крайните разпространители при проверка предоставят на длъжностните лица декларацията за съответствие или заверено копие от нея, както и документите за експедиция на проверяваното гориво или копие от тях.“

§ 13. В чл. 50 се правят следните изменения:

1. В ал. 4 думите „или етери, произведени от биоетанол“ се заменят с „и/или етери, произведени от биомаса“, а думите „чл. 47, ал. 1 и 2“ се заменят с „чл. 47, ал. 1“.

2. Алинея 5 се изменя така:

„(5) Лицата, които пускат на пазара или разпространяват течни горива от нефтен произход за нуждите на авиацията, корабоплаването и железопътния транспорт, предлагат горивата, несмесени с биогорива.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 13.

§ 14. В чл. 53 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се т. 3а:

„3а. производителите на биогорива;“.

2. Точка 4 се изменя така:

„4. лицата, които пускат на пазара, и разпространителите, включително крайните разпространители, на биогорива и смесите им с течни горива от нефтен произход в транспорта;“.

Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага § 14 да бъде отхвърлен.

§ 15. Член 55 се изменя така:

„Чл. 55. При установяване на нарушение на изискване на чл. 47 или 48 председателят на ДАМТН или оправомощени от него длъжностни лица имат право да прилагат следните принудителни административни мерки:

1. временно да спират пускането на пазара и/или разпространението на течни горива и да запечатват обектите, когато не е предоставена декларация за съответствие или предоставената декларация не съдържа информацията по чл. 48, ал. 2, 3 или 4;

2. да забраняват пускането на пазара и/или разпространението на течни горива и да запечатват обектите, когато в резултат на изпитването в акредитирана лаборатория и съставен констативен протокол е установено несъответствие с изискването на чл. 47;

3. да разпореждат изтеглянето на течни горива от пазара, когато резултатът от изпитване на контролната проба, с която е установено несъответствието с изискване на чл. 47, не е оспорен в 7-дневен срок от получаването му или в случай на оспорването му той е потвърден от резултатите от изпитването на арбитражната проба и изготвената експертиза.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 15, който става § 14.

§ 16. В чл. 56, ал. 5 думата „стационарна“ се заменя с „акредитирана“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 16, който става § 15.

§ 17. В чл. 67 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

„(2) На разпространител, който предлага на пазара течни горива от нефтен произход в нарушение на разпоредбата на чл. 47, ал. 2 или 3, се налага глоба в размер 50 000 лв. или имуществена санкция в размер 100 000 лв.“

2. Досегашната ал. 2 става ал. 3 и се изменя така:

„(3) На краен разпространител, който предлага на пазара течни горива от нефтен произход в нарушение на разпоредбата на чл. 47, ал. 2 или 4, се налага глоба в размер 25 000 лв. или имуществена санкция в размер 50 000 лв.“

3. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея след думата „глоба“ се добавя „в размер 5000 лв.“

4. Досегашната ал. 4 става ал. 5 и в нея навсякъде думите „ал. 1, 2 или 3“ се заменят с „ал. 1, 2, 3 или 4“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 17, който става § 16.

§ 18. В § 1 от Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 1:

а) в буква „в“ думите „етери, произведени от биоетанол“ се заменят с „етери, произведени от биомаса“;

б) създава се буква „г“:

„г) биогорива от ново поколение.“

2. В т. 24, буква „в“ думите „определени са в съответствие с установени от Европейската комисия критерии и географски обхвати“ и запетаята след тях се заличават.

3. Създават се т. 30-40:

„30. „Биогорива от ново поколение“ са биогоривата от ново поколение тип „А“ и биогоривата от ново поколение тип „Б“.

31. „Биогорива от ново поколение тип „А“ са биогорива, произведени от следните суровини и горива:

а) водорасли, отглеждани на сушата в басейни или във фотобиореактори;

б) фракция на биомасата в смесени битови отпадъци, но не и отделени домакински отпадъци, които подлежат на рециклиране по цели съгласно чл. 31, ал. 1, т. 1 от Закона за управление на отпадъците;

в) биоотпадъци съгласно определението на § 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби на Закона за управление на отпадъците, от частни домакинства, които подлежат на разделно събиране съгласно определението на § 1, т. 34 от Допълнителните разпоредби на същия закон;

г) фракция на биомасата в промишлени отпадъци, които не подлежат на използване във веригата на хранителните продукти или фуражите, в т.ч. материали от търговията на едро и на дребно, от агрохранителната промишленост, рибарството и аквакултурата, с изключение на използвано олио за готвене и животински мазнини, класифицирани в категории 1 и 2 съгласно Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, предназначени за консумация от човека и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (ОВ, L 300/1 от 14 ноември 2009 г.), наричан по-нататък „Регламент за страничните животински продукти“;

д) слама;

е) животински тор и утайка от пречистване на отпадъчни води;

ж) отпадъчни води от производството на палмово масло и празни гроздове от палмови плодове;

з) смола от талово масло;

и) суров глицерин;

к) багаса;

л) гроздови джибри и винена утайка;

м) орехови черупки;

- н) шушулки;
- о) кочани, почистени от царевичните зърна;
- п) фракция на биомасата в отпадъци и остатъчни продукти от горското стопанство и свързаните с него промишлени отрасли, като кора, клони, отгледна сеч, листа, иглички, връхчета от дървета, стърготини, талаш, черна луга, кафява луга, съдържащи фибри-утайки, лигнин и талово масло;
- р) други нехранителни целулозни материали;
- с) други лигноцелулозни материали с изключение на дървени трупи и фурнирни трупи;
- т) възобновяеми течни и газообразни горива за транспорта от небиологичен произход;
- у) уловен и използван въглерод за транспортни цели, ако енергийният източник е възобновяем;

ф) бактерии, ако енергийният източник е възобновяем;

х) суровини, включени в съответен делегиран акт на Европейската комисия.

32. „Биогорива от ново поколение тип „Б“ са биогоривата, произведени от:

а) използвано олио за готвене;

б) животински мазнини, класифицирани в категории 1 и 2 съгласно Регламента за страничните животински продукти.

33. „Богати на скорбяла култури“ са култури, включващи основно зърнени култури (независимо дали се използват само зърната, или се използва цялото растение, като при силажната царевица), грудки и кореноплодни (като картофи, земни ябълки, сладки патати, маниока и игнам) и грудколуковици (като таро и маланга).

34. „Възобновяеми течни и газообразни горива в транспорта от небиологичен произход“ са течни или газообразни горива, различни от биогорива, чието енергийно съдържание произхожда от възобновяеми енергийни източници, различни от биомаса, и които се използват в транспорта.

35. „Лигноцелулозни материали“ са материали, изградени от лигнин, целулоза и хемицелулоза, например биомаса от горите, дървесни енергийни култури и остатъци и отпадъци от горското стопанство и свързаните с него промишлени отрасли.

36. „Нехранителни целулозни материали“ са суровини, изградени основно от целулоза и хемицелулоза, които имат по-ниско съдържание на лигнин от лигноцелулозните материали. Те включват остатъци от хранителни и фуражни култури (например слама, стъбла, шушулки и черупки), тревисти енергийни култури с ниско съдържание на скорбяла (например райграс, стрелковидна трева, слонска трева, гигантска тръстика и култури за защита и подобряване на почвата преди и след основните култури), промишлени остатъци (включително от хранителни и фуражни култури след извличането на растителните масла, захарите, скорбялата и протеина) и материали от биоразградими отпадъци.

37. „Остатък от преработване“ е вещество, което не е търсеният пряко краен продукт/крайни продукти от даден процес на производство. То не е основната цел на производствения процес и процесът не е модифициран специално, така че то да бъде произведено.

38. „Остатъци от горското, селското и рибното стопанство и аквакултурите“ са остатъци, които се произвеждат пряко от горското, селското и рибното стопанство и аквакултурите. Те не включват остатъци от свързаната с тези отрасли промишленост или от преработване.

39. „Отпадък“ е всяко вещество или предмет, от който притежателят се освобождава или възнамерява да се освободи, или е длъжен да се освободи, с изключение на веществата, които са били умишлено изменени или замърсени, за да отговарят на това определение.

40. „Разпространител“ е всяко лице, което осъществява разпространение на течни горива по смисъла на § 1, т. 23 от Допълнителните разпоредби на Закона за чистотата на атмосферния въздух.“

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 18, който става § 17:

§ 17. В § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 1:

а) в буква „в“ думите „етери, произведени от биоетанол“ се заменят с „етери, произведени от биомаса“;

б) създава се буква „г“:

„г) биогорива от ново поколение.“

2. В т. 24, буква „в“ накрая на изречение първо се добавя „освен когато добивът на суровини от определените изкуствени пасища е необходим за запазване на пасището“, а изречение второ се заличава.

3. Създават се т. 30-42:

„30. „Биогорива от ново поколение“ са биогоривата от ново поколение тип „А“ и биогоривата от ново поколение тип „Б“.

31. „Биогорива от ново поколение тип „А“ са биогорива, произведени от следните суровини и горива:

а) водорасли, отглеждани на сушата в басейни или във фотобиореактори;

б) фракция на биомасата в смесени битови отпадъци, но не и отделени домакински отпадъци, които подлежат на рециклиране по цели съгласно чл. 31, ал. 1, т. 1 от Закона за управление на отпадъците;

в) биоотпадъци, по смисъла на § 1, т. 2 от допълнителните разпоредби на Закона за управление на отпадъците, от частни домакинства, които подлежат на разделно събиране по смисъла на § 1, т. 34 от допълнителните разпоредби на същия закон;

г) фракция на биомасата в промишлени отпадъци, които не подлежат на използване във веригата на хранителните продукти или фуражите, включително материали от търговията на едро и на дребно, от хранителната промишленост, селското стопанство, рибарството и аквакултурите, с изключение на биогоривата от ново поколение тип „Б“;

д) слама;

е) животински тор и утайка от пречистване на отпадъчни води;

ж) отпадъчни води от производството на палмово масло и празни гроздове от палмови плодове;

з) смола от талово масло;

и) суров глицерин;

- к) багаса;
- л) гроздови джибри и винена утайка;
- м) орехови черупки;
- н) шушулки;
- о) кочани, почистени от царевичните зърна;
- п) фракция на биомасата в отпадъци и остатъчни продукти от горското стопанство и свързаните с него промишлени отрасли, като кора, клони, отгледна сеч, листа, иглички, връхчета от дървета, стърготини, талаш, черна луга, кафява луга, съдържащи фибри-утайки, лигнин и талово масло;
- р) други нехранителни целулозни материали;
- с) други лигноцелулозни материали с изключение на дървени трупи и трупи за фурнир;
- т) възобновяеми течни и газообразни горива от небиологичен произход в транспорта;
- у) уловен и използван въглерод за транспортни цели, ако енергийният източник е възобновяем;
- ф) бактерии, ако енергийният източник е възобновяем;
- х) суровини, включени в съответен делегиран акт на Европейската комисия.

32. „Биогорива от ново поколение тип „Б“ са биогоривата, произведени от:

- а) използвано олио за готвене;
- б) животински мазнини, класифицирани в категории 1 и 2 съгласно Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (Регламент за страничните животински продукти) (ОВ, L 300/1 от 14 ноември 2009 г.);

33. „Богати на скорбяла култури“ са култури, включващи основно зърнени култури (независимо дали се използват само зърната, или се използва цялото растение, като при силажната царевичка), грудки и кореноплодни (като картофи, земни ябълки, сладки патати, маниока и игнам) и грудколуковици (като таро и маланга).

34. „Възобновяеми течни и газообразни горива от небиологичен произход в транспорта“ са течни или газообразни горива, различни от биогорива, чисто енергийно съдържание произхожда от възобновяеми енергийни източници, различни от биомаса, и които се използват в транспорта.

35. „Лигноцелулозни материали“ са материали, изградени от лигнин, целулоза и хемицелулоза, например биомаса от горите, дървесни енергийни култури и остатъци и отпадъци от горското стопанство и свързаните с него промишлени отрасли.

36. „Нехранителни целулозни материали“ са суровини, изградени основно от целулоза и хемицелулоза, които имат по-ниско съдържание на лигнин от лигноцелулозните материали. Те включват остатъци от хранителни и фуражни култури (например слама, стъбла, шушулки и черупки), тревисти енергийни култури с ниско съдържание на скорбяла (например райграс, стрелковидна трева, слонска трева, гигантска тръстика и култури за защита и подобряване на почвата преди и след основните култури), промишлени остатъци (включително от хранителни и фуражни култури след извличането на

растителните масла, захарите, скорбялата и протеина) и материали от биоразградими отпадъци.

37. „Остатък от преработване“ е вещество, което не е търсеният пряко краен продукт или крайни продукти от даден процес на производство. Веществото не е основната цел на производствения процес и процесът не е модифициран специално, така че то да бъде произвеждано.

38. „Остатъци от горското, селското и рибното стопанство и аквакултурите“ са остатъци, които се произвеждат пряко от горското, селското и рибното стопанство и аквакултурите. Те не включват остатъци от свързаната с тези отрасли промишленост или от преработване.

39. „Отпадък“ е всяко вещество или предмет, от който притежателят се освобождава или възнамерява да се освободи, или е длъжен да се освободи, с изключение на веществата, които са били умишлено изменени или замърсени, за да отговарят на това определение.

40. „Разпространител“ е всяко лице, което осъществява разпространение на течни горива по смисъла на § 1, т. 23 от допълнителните разпоредби на Закона за чистотата на атмосферния въздух.

41. „Земя със силно влошено качество“ е земя, която за значителен период от време е била засолена в значителна степен или има особено ниско съдържание на органични вещества и е тежко ерозирала.

42. „Силно замърсена земя“ е земя, която не е годна за отглеждане на храни или фуражи поради почвено замърсяване.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

§ 19. Този закон въвежда изисквания на Директива (ЕС) 2015/1513 на Европейския парламент и на Съвета от 9 септември 2015 година за изменение на Директива 98/70/ЕО относно качеството на бензиновите и дизеловите горива и за изменение на Директива 2009/28/ЕО за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници (ОВ, L 239/1 от 15 септември 2015 г.).

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 19, който става § 18:

§ 18. Този закон въвежда изисквания на чл. 2 и Приложение II от Директива (ЕС) 2015/1513 на Европейския парламент и на Съвета от 9 септември 2015 година за изменение на Директива 98/70/ЕО относно качеството на бензиновите и дизеловите горива и за изменение на Директива 2009/28/ЕО за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници (ОВ, L 239/1 от 15 септември 2015 г.).

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на наименованието на подразделението: Преходни и заключителни разпоредби“.

§ 20. Министърът на енергетиката изготвя и представя на Европейската комисия в срок до 31 декември 2020 г. доклад за резултатите в хода на изпълнението на националната цел по чл. 12а, ал. 5.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 20, който става § 19:

§ 19. Министърът на енергетиката изготвя и представя на Европейската комисия до 31 декември 2020 г. доклад за постигнатите резултати за изпълнение на националната цел по чл. 12а, ал. 5.

§ 21. (1) За изпълнение на Решение на Европейската комисия № С (2016) 5205 final от 04.08.2016 г. по процедура Държавна помощ SA.44840 (2016/NN) - България – Подпомагане на производството на енергия от възобновяеми източници, за възстановяване на средствата, начислени за компенсиране на разходите за изкупуване на електрическа енергия от възобновяеми източници, постъпила в електроенергийната система на Република България за периода от 1 юли 2011 г. до влизането в сила на този закон, общественият доставчик заплаща на оператора на електропреносната мрежа средства, както следва:

1. за периода от 1 юли 2011 г. до 30 април 2016 г. - в размер 1 146 965,51 лв.;

2. за периода от 1 май 2016 г. до влизането в сила на този закон – в определен от Комисията за енергийно и водно регулиране размер.

(2) Комисията за енергийно и водно регулиране в срок до 3 месеца от влизането в сила на закона определя размера на средствата по ал. 1, т. 2 въз основа на количеството електрическа енергия от възобновяеми източници, постъпила в електроенергийната система на Република България от съседни държави – членки на ЕС, и потребена от крайни клиенти, присъединени към тази система, от оператора на електропреносната мрежа и от операторите на електоразпределителните мрежи, и на начисляваната за тези количества компонента по чл. 35, ал. 6 от Закона за енергетиката, определена от комисията за съответните ценови периоди.

(3) Количеството електрическа енергия от възобновяеми източници за съответна съседна държава - членка на Европейския съюз, се определя като дял от общото количество електрическа енергия, постъпила в електроенергийната система на Република България от тази държава и потребена от крайни клиенти, присъединени към тази система, от оператора на електропреносната мрежа и от операторите на електоразпределителните мрежи за съответен период, съответстващ на дела на електрическа енергия от възобновяеми източници от брутно производство на електрическа енергия в съответната държава.

(4) Общото количество електрическа енергия, постъпила в електроенергийната система на Република България за съответна държава – членка на Европейския съюз, и потребена от крайни клиенти, присъединени към тази система, от оператора на електропреносната мрежа и от операторите на електоразпределителните мрежи, се определя по данни на оператора на електропреносната мрежа, а дялът на електрическата енергия от възобновяеми източници от брутно производство на електрическа енергия в съответна държави - по последни налични данни на Евростат към момента на влизане в сила на закона.

(5) Комисията за енергийно и водно регулиране уведомява обществения доставчик за изчисления размер на средствата по ал. 2.

(6) Операторът на електропреносната мрежа разходва предоставените средства за изграждането на междусистемен електропровод 400 kV "Марица изток - Nea Santa", както е идентифициран в Решението на Европейската комисия по ал. 1.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 21, който става § 20:

§ 20. (1) За изпълнение на Решение на Европейската комисия № С (2016) 5205 от 4 август 2016 г. по процедура Държавна помощ SA.44840 (2016/NN) - България – Подпомагане на производството на енергия от възобновяеми източници, за възстановяване на средствата, начислени за компенсиране на разходите за изкупуване на електрическа енергия от възобновяеми източници, постъпила в електроенергийната система на Република България за периода от 1 юли 2011 г. до влизането в сила на този закон, на оператора на електропреносната мрежа се заплащат от:

1. обществения доставчик - за периода от 1 юли 2011 г. до 30 април 2016 г., средства в размер на 1 146 965,51 лв.;

2. обществения доставчик - за периода от 1 май 2016 г. до 30 юни 2018 г., средства в размер, определен от Комисията за енергийно и водно регулиране;

3. Фонд "Сигурност на електроенергийната система" - за периода от 1 юли 2018 г. до влизането в сила на този закон, средства в размер, определен от Комисията за енергийно и водно регулиране.

(2) Комисията за енергийно и водно регулиране определя размера на средствата по ал. 1, т. 2 и 3 въз основа на количеството електрическа енергия от възобновяеми източници, постъпила в електроенергийната система на Република България от съседни държави – членки на Европейския съюз, и потребена от крайни клиенти, присъединени към тази система, от оператора на електропреносната мрежа и от операторите на електоразпределителните мрежи, и на начисляваната за тези количества цена или компонента от цената по чл. 30, ал. 1, т. 17 съгласно чл. 35, ал. 6 от Закона за енергетиката, определена от комисията за съответните ценови периоди. Размерът се определя за всяка календарна година в тримесечен срок от публикуване на данните от Евростат за съответната година.

(3) Количеството електрическа енергия от възобновяеми източници за съответна съседна държава - членка на Европейския съюз, се определя като дял от общото количество електрическа енергия, постъпила в електроенергийната система на Република България от тази държава и потребена от крайни клиенти, присъединени към тази система, от оператора на електропреносната мрежа и от операторите на електоразпределителните мрежи за съответен период, съответстващ на дела на електрическа енергия от възобновяеми източници от brutното производство на електрическа енергия в съответната държава.

(4) Общото количество електрическа енергия, постъпила в електроенергийната система на Република България за съответна съседна държава – членка на Европейския съюз, и потребена от крайни клиенти, присъединени към тази система, от оператора на електропреносната мрежа и от операторите на електоразпределителните мрежи, се определя по данни на оператора на електропреносната мрежа, а дялът на електрическата енергия от възобновяеми източници от brutното производство на електрическа енергия в съответната държава - по данни на Евростат за съответната година.

(5) Комисията за енергийно и водно регулиране уведомява обществения доставчик и Фонд "Сигурност на електроенергийната система" за изчисления размер на средствата по ал. 2.

(6) Операторът на електропреносната мрежа разходва предоставените средства за изграждането на междусистемен електропровод 400 kV "Марица изток - Nea Santa", както е определено в решението по ал. 1.

§ 22. Актовете по прилагането на закона се привеждат в съответствие с този закон в срок до шест месеца от влизането му в сила.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 22, който става § 21.

§ 23. В чл. 35 от Закона за енергетиката (обн., ДВ, бр. 107 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 18 от 2004 г., бр. 18 и 95 от 2005 г., бр. 30, 65 и 74 от 2006 г., бр. 49, 55 и 59 от 2007 г., бр. 36, 43 и 98 от 2008 г., бр. 35, 41, 42, 82 и 103 от 2009 г., бр. 54 и 97 от 2010 г., бр. 35 и 47 от 2011 г., бр. 38, 54 и 82 от 2012 г., бр. 15, 20, 23, 59 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 14, 17, 35, 48 и 56 от 2015 г., бр. 42, 47 и 105 от 2016 г., бр. 51, 58, 102 и 103 от 2017 г. и бр. 7 и 38 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 6 се изменя така:

„(6) Крайните клиенти по ал. 5, операторът на електропреносната мрежа и операторите на електоразпределителните мрежи заплащат компонента от цената или от компонентата от цената по чл. 30, ал. 1, т. 17 за разпределяне на разходите, произтичащи от задълженията за изкупуване по преференциални цени на електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници, съгласно чл. 6, т. 2 от Закона за енергията от възобновяеми източници.“

2. Създават се ал. 7 и 8:

„(7) Крайните клиенти по ал. 5, операторът на електропреносната мрежа и операторите на електоразпределителните мрежи не заплащат компонента по ал. 6 за количествата електрическа енергия, която е произведена в други държави – членки на Европейския съюз, и за която издадените от компетентните органи на тези държави гаранции за произход на електрическа енергия от възобновяеми източници са признати в Република България съгласно разпоредбите на чл. 35 от Закона за енергията от възобновяеми източници.

(8) Освобождаването от заплащане по ал. 7 се осъществява въз основа на представени доказателства при условия и по ред, определени в правилата по чл. 91, ал. 3.“

Предложение на н.пр. Делян Добрев и Валентин Николов:

В § 23 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. Текстът за чл. 35 става т. 1.

2. Създава се т. 2, 3, 4 и 5:

„2. В чл. 3бж:

а) в ал. 3 изречение трето се създава т. 3:

„3. застраховка, която обезпечава изпълнението на задължението по ал. 1 чрез покритие на отговорността на търговеца или производителя.“;

б) в ал. 4 се създават изречение второ, трето и четвърто: „Когато задълженията по ал.1 са обезпечени със застраховка, нейният срок на валидност е 12 месеца, като застрахователната премия се изплаща еднократно, а задълженото

лице е посочено като трето ползващо се лице по тази застраховка. Застраховката не може да бъде използвана за обезпечение на отговорността по друго задължение. При отнемане на лиценз на застраховател за задължението по ал. 1 се предоставя ново обезпечение в 7-дневен срок от отнемането на лиценза.

3. В чл. 36з, ал. 1 в изречение второ накрая се добавя „и подлежи на предварително изпълнение.“;

4. В чл. 100:

а) в ал. 4 след думите „производители на електрическа енергия“ се добавя „от енергиен обект“;

б) в ал. 5 накрая се добавя: „както и за сделки сключени от производители на електрическа енергия от възобновяеми източници, въведени в експлоатация след 1 януари 2019 г.“

5. В § 68 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на закона за енергетиката (ДВ, бр. 38 от 2018 г.):

а) създава се нова ал. 2:

(2) На производител, произвеждащ електрическа енергия от възобновяеми източници от два или повече енергийни обекти, които имат общо търговско мерене, еднаква преференциална цена и срок за предоставянето ѝ се прилага общо нетно специфично производство за тези обекти. В този случай, премията се предоставя общо за тези обекти, като се сключва един договор за компенсиране с премия с Фонд „Сигурност на електроенергийната система“. Изречение първо и второ се прилагат и когато някой от тези енергийни обекти, е с обща инсталирана мощност под 4 MW.

б) досегашните ал. 2, 3 и 4 стават съответно ал. 3, 4 и 5;

в) досегашната ал. 5 става ал. 6 и в нея думите „ал. 2 и 3“ се заменят с „ал. 3 и 4“;

г) досегашните ал. 6, 7, 8, 9 и 10 стават съответно ал. 7, 8, 9, 10 и 11;

д) досегашната ал. 11 става ал. 12 и в нея думите „ал. 10“ се заменят с „ал. 11“;

е) досегашната ал. 12 става ал. 13 и в нея думите „ал. 9 и 11“ се заменят с „ал. 10 и 12“;

ж) досегашната ал. 13 става ал. 14;

з) създава се ал. 15:

„(15) В случаите по ал. 2, за обектите, с обща инсталирана мощност под 4 MW, производителят подава уведомление до Комисията за енергийно и водно регулиране преди сключването на договора за компенсиране с премия.“

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение на н.п. Делян Добрев по чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

В § 23 се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 35:

а) В ал. 6 думите „компонента от цената или от“ се заменят с „частта от цената или“;

б) В ал. 7 думата „компонента“ се заменя с „разходите“.

2. В чл. 36ж, ал. 3 изречение трето в текста преди т. 1 след думата „предоставя“ се добавя „в срок до 25-о число на текущия месец“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 23, който става § 22:

§ 22. В Закона за енергетиката (обн., ДВ, бр. 107 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 18 от 2004 г., бр. 18 и 95 от 2005 г., бр. 30, 65 и 74 от 2006 г., бр. 49, 55 и 59 от 2007 г., бр. 36, 43 и 98 от 2008 г., бр. 35, 41, 42, 82 и 103 от 2009 г., бр. 54 и 97 от 2010 г., бр. 35 и 47 от 2011 г., бр. 38, 54 и 82 от 2012 г., бр. 15, 20, 23, 59 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 14, 17, 35, 48 и 56 от 2015 г., бр. 42, 47 и 105 от 2016 г., бр. 51, 58, 102 и 103 от 2017 г., бр. 7, 38, 57, 64, 77 и 83 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 35:

а) алинея 6 се изменя така:

„(6) Крайните клиенти по ал. 5, операторът на електропреносната мрежа и операторите на електоразпределителните мрежи заплащат частта от цената или компонентата от цената по чл. 30, ал. 1, т. 17 за разпределяне на разходите, произтичащи от задълженията за предоставяне на премии и за изкупуване по преференциални цени на електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници.“;

б) създават се ал. 7 и 8:

„(7) Крайните клиенти по ал. 5, операторът на електропреносната мрежа и операторите на електоразпределителните мрежи не заплащат разходите по ал. 6 за количествата електрическа енергия, която е произведена в други държави – членки на Европейския съюз, и за която издадените от компетентните органи на тези държави гаранции за произход на електрическа енергия от възобновяеми източници са признати в Република България съгласно разпоредбите на чл. 35 от Закона за енергията от възобновяеми източници.

(8) За количествата електрическа енергия по ал. 7 лицата по чл. 36ж, ал. 1, т. 1 и 3 уреждат взаимоотношенията си с Фонд "Сигурност на електроенергийната система" при условията и по реда на наредбата по чл. 36к.“

2. В чл. 36ж:

а) в ал. 3, изречение трето в текста преди т. 1 след думата „предоставя“ се добавя „в срок до 25-о число на текущия месец“ и се създава т. 3:

„3. застраховка, която обезпечава изпълнението на задължението по ал. 1 чрез покритие на отговорността на търговеца или производителя.“;

б) в ал. 4 се създават изречения второ, трето и четвърто: „Когато задълженията по ал. 1 са обезпечени със застраховка, нейният срок на валидност е 12 месеца, като застрахователната премия се изплаща еднократно, а задълженото лице е посочено като трето ползващо се лице по тази застраховка. Застраховката не може да бъде използвана за обезпечение на отговорността по друго задължение. При отнемане на лиценз на застраховател за задължението по ал. 1 се предоставя ново обезпечение в 7-дневен срок от отнемането на лиценза.“

3. В чл. 36з, ал. 1, изречение второ накрая се добавя „и подлежи на предварително изпълнение“.

4. В чл. 100:

а) в ал. 4 след думите „производители на електрическа енергия“ се добавя „с обект“;

б) в ал. 5 накрая се добавя „както и за сделки сключени от производители на електрическа енергия от възобновяеми източници с обекти, въведени в експлоатация след 1 януари 2019 г.“

5. В § 68 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (обн., ДВ, бр. 38 от 2018 г., изм., бр. 83 от 2018 г.):

а) създава се нова ал. 2:

„(2) Договор по ал. 1 може да се сключи и от производител на електрическа енергия от възобновяеми източници за два или повече енергийни обекти, някой от които е с обща инсталирана мощност под 4 MW, при следните условия:

1. произведената електрическа енергия от тези обекти се измерва общо със съществуващите към 8 май 2018 г. средства за търговско измерване, и

2. за обектите са определени еднаква преференциална цена и нетно специфично производство, и се прилага еднакъв срок за изкупуване.“;

б) досегашните ал. 2, 3 и 4 стават съответно ал. 3, 4 и 5;

в) досегашната ал. 5 става ал. 6 и в нея думите „ал. 2 и 3“ се заменят с „ал. 3 и 4“;

г) досегашните ал. 6, 7, 8, 9 и 10 стават съответно ал. 7, 8, 9, 10 и 11;

д) досегашната ал. 11 става ал. 12 и в нея думите „ал. 10“ се заменят с „ал. 11“;

е) досегашната ал. 12 става ал. 13 и в нея думите „ал. 9 и 11“ се заменят с „ал. 10 и 12“;

ж) досегашната ал. 13 става ал. 14;

з) създава се ал. 15:

„(15) В случаите по ал. 2 за обектите с обща инсталирана мощност под 4 MW производителят подава уведомление до Комисията за енергийно и водно регулиране преди сключването на договора за компенсиране с премия.“

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ЕНЕРГЕТИКА:**

ДЕЛЯН ДОБРЕВ